

Els nostres reis

Marc Gràcia, Jaume Sánchez i Anselmo Eyegue es vesteixen de reis per celebrar les festes amb tots els membres de la família Damm.

12

PERFIL

Josefina Bosch Damm

El passat 8 d'octubre ens va deixar a l'edat de 90 anys. Era la darrera persona relacionada directament amb l'empresa que portava el cognom Damm.

REPORTATGE

20 anys dels 'elèctrics'

Juanjo Carricondo i Toni Velamazán es reuneixen al camp de la Damm per recordar un equip inoblidable. Els 'elèctrics' van meravellar als espectadors de Nou Barris.

ELS NOSTRES CRACKS

David Miranda

L'àrbitre de Segona A ens recorda el seu pas per la Damm.

Fundació

aimm

Dones Festes

Feliç 2008

El temps passa molt ràpid i ja tornem a viure un altre Nadal i a celebrar l'arribada d'un nou any. El futbol cada dia és més intens i el nostre club n'és un exemple. Cada temporada hi ha nous fitxatges i altres jugadors per diverses qüestions deixen el club. El dia a dia és apassionant i el mestratge que exerceix 'el presi' sobre tots els que hi formem part és cabdal perquè l'ideari del club persisteixi any rere any.

El futbol és meravellós i serveix entre d'altres coses per conèixer les diferents realitats socials i humanes de la nostra societat o per compartir diferents inquietuds davant la vida. Un vestidor és un lloc molt especial i la complicitat que s'hi respira comporta un lligam que pot durar tota la vida. El sopar que cada any celebrem els membres de l'Agrupació de Veterans n'és un exemple clar, en molts casos l'únic nexu comú entre ells és haver jugat junts al CF Damm. Tothom te la seva vida, uns millor que d'altres, però quan es retroben tots són jugadors de la Damm i els records i l'amistat permeten reforçar uns lligams inabolibles.

Aquest any celebrem les festes amb uns 'reis mags' i un 'mestre' molt especials. Uns reis que ens regalen cada setmana bon futbol i gols, possiblement una de les coses més intranscendents però alhora més desitjades per tots els que fem i rebem aquesta revista.

Josefina Bosch Damm

La senyora Bosch ens ha deixat, i els que vam tenir el plaer de conèixer-la podem afirmar que era una gran dona. El seu interès per la cultura i les seves inquietuds socials formaven part ineludible del seu tarannà. El llegat que va rebre dels seus progenitors l'ha inculcat en els seus fills i alhora ha servit per fer més gran el sentiment de pertinença i amor cap unes terres, una empresa i un país.

La seva relació amb el club va ser mitjançant primer pel seu marit i posteriorment pel seu fill, Ramon Agenjo. El seu interès no incidia tant en els resultats sinó en els aspectes socials i morals dels nois del nostre club. Tothom la trobarà a faltar però sobretot la seva família, una família que ha tingut el goig de gaudir dels seus coneixements, de les seves vivències i sobretot de la seva estimació durant 90 anys.

06 Els nostres cracks

L'ex jugador de la Damm i actualment àrbitre de Segona A, David Miranda, recorda el seu pas per la nostra entitat.

22 Els primers passos de...

Oleguer Presas ens explica els seus inicis com a futbolista.

27 Firma convidada

Article d'opinió signat pel periodista del diari As Fabián Ortiz.

28 Reportatge

Després de vint anys, Toni Velamazán i Juanjo Carricondo ens recorden l'equip dels 'Elèctrics'.

31 Agrupació de veterans

Partit i sopar de nadal.

A més: notícies, els nostres equips, medicina, les estrelles...

1 Els jugadors es comencen a equipar.

2 Igual que en el camp, tothom s'ajuda.

3 Problemes amb la corona. Ha de quedar ben encaixada.

4 Per sortir al camp, les botes ben lligades.

FELIÇ 2008!

En el nostre país els 'Reis Mags' són un símbol d'alegria i esperança pels més petits. És molt difícil reflectir en el futbol aquests sentiments tan entranyables, però des d'aquestes pàgines hem volgut establir un respectuós paral·lelisme entre els 'Reis d'Orient' i els 'Nostres Reis'.

5 No tenen costum d'arreglar-se les barbes.

6 Comença la sessió fotogràfica.

7 Els jugadors s'alliberen...

8 La sessió s'ha acabat. Tornen a ser futbolistes.

Aquest any vàrem decidir vestir de 'Reis' a tres jugadors emblemàtics i veterans dins del club com una al·legoria al fet d'aconseguir la fita somniada. Pels més petits, l'Anselmo, el Jaume o el Marc són els primers ídols, uns herois que cada setmana es posen la samarreta del nostre primer equip i la suen jugant a la màxima categoria. Tots hem tingut ídols a la Damm, des de Creixell a Uri, passant per Casanovas o 'Pepin', Herrera o Méndez, Guitart o Puigcerver, Guillén o Aguilar, Cristóbal o Linde, Toni o Juanjo, a més dels actuals membres de la 'Lliga de les estrelles' com 'Curro' Torres, Sergio Garcia o Jordi Codina i el ventall de jugadors que juguen a la segona divisió espanyola.

Des de la revista del club volem recordar

un any més a totes les persones que durant la nostre història han format part del CF Damm i, alhora, obrir l'horitzó d'esperança i d'alegria a tots els membres del Grup Damm, de la Fundació i de la societat en general. Bones Festes i Bon Any 2008! ■

DESITJOS PEL 2008

JAVI TORRIJOS
Entrenador Juvenil A

"Desitjo que l'equip es classifiqui entre els tres primers i que les lesions ens respectin"

ANSELMO EYEGUE
Davanter Juvenil A

"El meu desig per l'any 2008 és que d'una vegada per totes s'acabi la fam al món"

JAUME SÁNCHEZ
Porter Juvenil A

"Desitjo salut per a tots els que m'estimo i continuar sent feliç aturant pilotes"

MARC GRÀCIA
Defensa Juvenil A

"Desitjo despedir-me del club contribuint a deixar el meu equip a l'elit del futbol espanyol"

FOTO: ROBERT MUÑOZ

David Miranda Torres

No era el seu somni, però ara és la seva gran passió. Va començar com la majoria de joves a jugar a futbol però una greu lesió el va portar per altres camins: el de l'arbitratge. Des de l'any passat és un dels arbitres de la Segona Divisió A.

David Miranda Torres és un apassionat del futbol i, a més, se li donava molt bé; tant que va arribar a jugar a la Damm, al Barça, a l'Espanyol i al Martinec, entre d'altres. Va ser a l'inici de la temporada 90-91 quan el president Barcons va demanar al Martinec la cessió d'un davanter amb molta força i qualitat que sobresortia en aquell equip. Jaume Olivé i Manuel Dengrà van parlar amb el David i un cop començat el campionat es va incorporar al planter que dirigia 'Pepin' Cabezas. El seu inici va ser espectacular: set gols en vuit partits. “Tot anava molt bé,

però una forta puntada al camp de l'Atlético de Madrid em va deixar un mes i mig fora del terrenys de joc”.

Un dels partits més destacats d'aquella temporada va ser el que va disputar la Damm contra el Reial Madrid. Com sempre que l'equip blanc visitava Nou Barris, en aquella ocasió dirigit per José Antonio Camacho, el camp es va quedar petit per acollir el gran número d'espectadors que el van anar a veure. El partit va acabar en un just empat (2-2) i la figura d'aquell dia va ser David Miranda autor d'un dels gols i de l'assistència de l'altre.

FOTO: ROBERT MUÑOZ

2007

1990

DAVID MIRANDA TORRES
Barcelona, 28 de febrer 1972

TRAJECTÒRIA COM A ÀRBITRE

- 98-99 Tercera regional
- 99-00 Segona i Primera regional
- 00-01 Preferent
- 01-02 Primera catalana
- 02-05 Tercera divisió
- 05-06 Segona divisió B
- 06-08 Segona divisió A

Guarda molt bons records d'aquella època i recorda el seu pas per la Damm amb molta emoció **“el tracte va ser fantàstic i a més puc dir que el doctor Carles Barcons em va operar de pubis tres anys després de marxar del club”**.

Va deixar el futbol als vint-i-quatre anys degut a les lesions i entre una influència i una altre va entrar en el món de l'arbitratge, un món que l'apassiona i on la seva obsessió es fer-ho cada dia millor. La seva carrera ha estat meteòrica, tant per la seva qualitat tècnica com humana, i ha aconseguit ser un dels millors àrbitres de la categoria. Una consideració i un respecte que va començar quan de ben petit marcava els seus primers gols al camp del Turó de la Peira. ■

L'àrbitre assistent

L'àrbitre Miranda Torres va conèixer la seva assistent, Ana Zardain López, en un partit de Primera Regional. Les seves virtuts l'han acompanyat en molts camps de futbol i quan el David ha tingut un partit especial sempre ha comptat amb ella. Hi confia plenament i a més de ser la seva parella dins del camp, des de fa un temps, l'Ana també és la seva parella fora.

notícies

NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NO-
TÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMMNOTÍ-
CIESDAMM NOTÍCIESDAMM NOTÍCIESDAMMNOTÍCIES

Homenatge blau-grana a Laureano

El passat 9 de novembre es va celebrar a la Sala París de l'estadi del FC Barcelona un acte d'homenatge a Laureano Ruíz per la seva carrera professional. Laureano Ruíz va néixer a Cantàbria i tot i ser futbolista professional va trobar la seva vocació en l'ensenyança i la formació. Amb el juvenil del Barça va fer història. És venerat pels seus jugadors i des de la seva època blau-grana té molta relació amb Josep Barcons. Ara, amb el pas del temps, la relació d'admiració i respecte encara es manté intacta. ■

Barcelona World Race

Barcelona va acomiadar amb entusiasme els vaixells que disputaven la primera volta al món a dos sense escales ni assistències. Més de mig milió de persones i més de sis-cents vaixells es van acostar fins al litoral barceloní per veure de prop la sortida de la prova. L'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, va ser l'encarregat de donar el tret de sortida.

La Barcelona World Race es vol convertir en una regata de referència dins el panorama mundial de vela. Hi participen nou equips entre els que destaca 'l'Estrella Damm' del català Guillem Altadill i del nord-americà Jonathan McKee. El vaixell català ha sofert diferents avaries però la més greu fins ara ha estat el trencament del timó de babord que els va obligar a dirigir-se a Ciutat del Cap (Sudàfrica) per poder-lo reparar. La prova és encapçalada, al final de la vint-i-novena jornada, pel 'Paprec Virbac' del francès Jean Pierre Dick i l'irlandès Damian Foxell que amplien dia a dia el seu avantatge de 110 milles respecte el segon equip. ■

Esport Solidari Internacional

El passat 1 de desembre es va celebrar el tercer sopar del Nadal Solidari, organitzat per l'oenegé Esport Solidari Internacional que presideix Josep Maldonado, diputat al Congrés i gran amic del CF Damm. Més de quatre-centes persones van assistir al sopar de l'Hotel Plaza on destacaven personalitats del món de l'esport com Nani Roma, Isidre Esteve, Dani Sánchez Llibre, Eusebio Sacristán, Pichi Alonso i Jordi Roche entre d'altres. La Fundació Damm i el club de futbol van estar representats pels seus patrons, Ramon Ajenjo, Ramon Armadàs i Pau Furriol amb les seves esposes, a més del president Barcons i senyora i altres membres del club. Juntament amb el sopar es va realitzar una subhasta solidària on la Fundació Damm es va adjudicar la peça estrella de la nit, un figura de bronze cedida per Lamas Bolaños. ■

els primers passos de...

Oleguer Presas

L'Oleguer Presas és una estrella, però una estrella propera. Sense paral·lelismes cinematogràfics amb Robert de Niro, l'Oleguer és 'un dels nostres'.

Ens va rebre amb molta cordialitat a la sala de trofeus del Camp Nou, després d'entrenar-se en solitari degut a una lesió els isquiotibials que no el permet jugar i el té preocupat.

El seu primer esport va ser el tennis i el seu primer club el Cercle Sabadellès 1856. Dins de la varietat dels entrenaments del tennis també hi formava part jugar partits de futbol, i després de veure com es desenvolupava amb una pilota als peus el van animar a formar part de l'equip de futbol sala de l'entitat. Més tard, amb tretze o catorze anys va fitxar pel Lepanto convertint-se en el primer club de futbol que va gaudir de les qualitats futbolístiques de l'Oleguer. Tot i això, el pati de casa seva, el de l'escola o qualsevol plaça de Sabadell van ser els primers escenaris on l'Oleguer va córrer darrera d'una pilota.

“Jo sempre he jugat per passar-m’ho bé i encara ho aconseguixo”

Els seus pares no eren uns enamorats al futbol i tot i l'esforç per acompanyar-lo el comportament incívic d'altres envers el joc, els rivals o els àrbitres els van dissuadir d'aficionar-se'n.

El futbol el va obligar a espavilar-se per anar als entrenaments. Si no eren els seus pares eren els d'altres companys i si ningú podia el transport públic era l'encarregat de fer-lo arribar a tot arreu. Durant la nostra conversa destaca la formació que també exerceix el futbol: **“Compartir vestidor**

FOTOS: PERE PUNTI

Nom: Oleguer Presas i Renom

Edat: 27 anys

Clubs: Lepanto, Sant Gabriel,
Gramenet i Barça

Posició: Defensa

A l'esquerra fotografia d'aquesta temporada.
A dalt, diferents imatges de l'Oleguer enfrontant-se a jugadors com Ronaldo, Guti o Zidane.
A baix, l'Oleguer després de la nostra conversa.

amb altres companys et permet conèixer diverses realitats i una visió diferent de veure les coses que difícilment pots viure en un altre lloc”.

Jugant amb el Lepanto va ser requerit per fer una prova amb la Damm. Després d'aquesta experiència va ser l'altre gran escola de futbol del nostre país, el Sant Gabriel, el que es va fixar en ell. Va jugar els dos darrers anys de juvenil i el va sorprendre gràticament la dimensió del club. Va viure el seu primer stage i va aconseguir l'ascens a Divisió d'Honor. Per primera vegada la diversió no era la única premissa per jugar, en el club de Sant Adrià hi va trobar una competitivitat i una rivalitat a la que fins aleshores ell no hi estava habituat.

En el Sant Gabriel es va convertir en un referent i la Grama el va fitxar, fent d'aquesta manera el primer pas per guanyar-se la vida jugant a futbol.

A partir d'aquí, esforç, lluita, sort, fama, popularitat, diners i èxits... lligues, la Champions però tot i això sempre, com remarcàvem a l'inici, l'Oleguer és proper, l'Oleguer segueix sent 'un dels nostres'. ■

“Va ser un orgull que la Damm es fixés en mi”

“Jo jugava al Lepanto, un modest club de Sabadell, i quan em van dir que la Damm volia que hi anés a provar em vaig sentir orgullós. Va ser durant el primer any de juvenil, la prova la vaig fer amb un company i va durar gairebé un mes, però a part de les dificultats pel transport ho recordo com una bona experiència. Vaig conèixer un altre tipus de club, d'entrenaments i per mi va ser un orgull que un club com la Damm es fixés amb mi. Ens van dir que no milloraven el que tenien i que gràcies. Buscaven un revulsiu i nosaltres no ho érem. No fitxar no va ser un problema perquè estava molt a gust al Lepanto i tornava amb els meus”.

Josefina Bosch Damm

El passat 8 d'octubre ens va deixar Josefina Bosch Damm, mare de Ramon Agenjo i la darrera persona relacionada directament amb la empresa que portava en el seu cognom la marca de la cervesa més important del nostre país.

La senyora Bosch va néixer a Barcelona al 1917 i va ser néta d'un dels fundadors del Grup Damm. Persona culta i amb moltes inquietuds, va passar la seva infantesa a la fàbrica del carrer Urgell jugant a pilota a la malteria i utilitzant les instal·lacions per divertir-se. La seva educació va transcórrer a Barcelona, França, Bèlgica i Anglaterra.

Va treballar en les empreses familiars del sector cerveser, làctic i vinícola i l'any 1944 es va casar amb César Agenjo, prestigiós home de ciències i doctor en veterinària, biòleg i ingenier agrònom.

Josefina Bosch era una extraordinària ca-

tadora de cervesa, especialista en l'alta cuina, experta en òpera i entre d'altres virtuts dominava cinc idiomes.

En motiu de la elaboració del llibre de cinquantenari del CF Damm vam parlar amb la senyora Bosch per recordar el 'kick-off' del primer partit de la Damm com a club de futbol. “Recordo que vaig anar amb la meva mare i amb les meves filles, va ser un matí de diumenge distret, ens va servir per fer alguna cosa diferent, perquè en aquella època no hi havia tantes distraccions com ara. Feia molt poc temps que havia mort el meu pare, el 3 de març de 1953, i per això la meva mare anava

vestida de negre rigorós. El camp de futbol era molt senzill, enmig de molts terrenys sense edificar, però és que en aquella època Barcelona no tenia res a veure a com està ara, em sembla que encara no havien ni començat a fer la Meridiana”. No li interessava gaire el futbol però sí la feina social i educativa que exerceix constantment el club.

Ella i el seu fill, Ramon Agenjo, patró de la Fundació Damm i membre del Consell d'Administració, han anat durant molts anys a Llívia a visitar als jugadors durant l'stage que el club fa a la Cerdanya. “La meva mare, només arribar, sempre anava a veure la cuina, per veure si els nens menjaven bé i no els hi faltava de res”, explica Ramon Agenjo.

Descansi en pau. ■

Dir-se Damm

per RAMON ARMADÀS BOSCH

Damm és un nom important, conegut i famós. Damm és el nom d'una companyia barcelonina amb fàbriques de cervesa per tot arreu i un parell de manantials d'aigua mineral, a més a més de participacions accionaries a diverses indústries d'alimentació.

Damm, no cal dir-ho, és el nom d'un club de futbol de Nou Barris amb més de cinquanta anys d'història i una llista inacabable d'èxits esportius que, posats sobre paper, prodrien fer-li la competència a la guia telefònica.

Però, sobretot, Damm és un cognom alsacià. És el cognom per part materna de la senyora Josefina Bosch Damm, una part de la nostra història, que fa poc ens ha deixat. És el cognom del seu avi Joseph Damm Geny.

A l'Alsàcia -malgrat que prou conegut- Damm no és un cognom multitudinari. De fet, a l'Alsàcia, no n'hi ha de cognoms multitudinaris. Els alsacians són poca gent, es un país petit.

Bonic però petit. Però això no impedeix que sigui el bressol d'un dels tipus de cervesa i d'un dels vins blancs millors del món, perfectes per acompanyar el seu plat nacional més famós i contundent: la 'xucrut' alsaciana, tot un monument gastronòmic.

País petit. Poca gent. Bona cervesa. Bon vi i bona teca. Tots els ingredients per a ser un país idíl·lic, lamentablement però, l'Alsàcia ha estat durant molts anys un país màrtir rebregat per les guerres.

Les disputes territorials entre França i Alemanya la van 'enxampar' al mig durant el segle XIX i bona part del segle XX. Si hi viatgeu -cosa que us recomano ferventment- hi trobareu molts indrets plens de tombes d'aquelles guerres.

En aquest context de guerra, fam i por, és en el que el senyor Damm i la seva família van deixar la seva terra per venir a treballar a la petita fàbrica de cervesa del seu cosí, arribat quatre anys abans a Barcelona per les mateixes raons. Quan va morir el seu cosí, el senyor Damm va construir una gran fàbrica al carrer d'Urgell del naixent Eixample barceloní.

És en aquesta fàbrica on va néixer la senyora Josefina Bosch Damm. I també d'aquesta fàbrica va sortir la senyora Josefina, vestida de núvia, per a casar-se. Sens dubte, dir-se Damm és molt important.

Pocs anys abans, a principis del segle XX, l'avi de la senyora Josefina, pensant que la unió fa la força, s'havia associat amb altres empresaris catalans -els socis de "La Bohemia" del carrer Rosselló i els de "Campmany i Cia."-i,

fugint del clàssic individualisme, van fundar una gran companyia a la qual li van posar un nom que encara perviu avui dia: S.A. DAMM.

Definitivament el nom Damm és molt important, i tots els que l'hem adoptat el portarem sempre amb orgull i recordarem amb estima i afecte la senyora Josefina i els seus avantpassats. ■

Firma convidada

FABIÁN ORTIZ

Periodista

Buenos Aires, 1960

Redactor en cap del Diari As

Jugar al fútbol es algo muy serio

Una pelota, una porción de terreno y el ánimo dispuesto a divertirse. El fútbol nace juego y a través del juego, eso aparentemente tan poco serio, se convierte en algo trascendental. Porque el juego, para serlo, necesita ser tomado en serio. Quienes quieran saber más de esta materia, lean *Homo ludens*, de Johan Huizinga, un libro que explica por qué, más que por sapiens, somos humanos gracias a nuestra capacidad de jugar ordenadamente, de acuerdo a unas reglas; eso, y no tanto la razón, es lo que nos diferencia en verdad de los animales inferiores.

El fútbol es, camino de su siglo y medio desde su creación como juego reglamentado, algo tan serio que trasciende todas las fronteras: las ideológicas, las económicas, las culturales, las sociales. Todas. Por eso resulta imprescindible que en su etapa formativa se le preste la mayor atención y se cuente para ello con los mejores maestros (maestro: qué hermosa palabra, cargada de significado, y tan devaluada en beneficio de otras como educador o profesor). Sólo a través de la correcta comunicación de los enormes valores que encierra -lealtad, compañerismo, orgullo, espíritu de sacrificio en bien de un colectivo, etcétera- el fútbol podrá alcanzar toda su significación para los niños y jóvenes que se acerquen a él para practicarlo de manera organizada.

El fútbol es, en el aplanado arranque del siglo XXI, la única escalera social que realmente funciona. ¿En qué otra actividad un pobre (léase “ciudadano con pocos recursos”, para usar el eufemismo en boga), una persona sin formación académica, un marginal, podría llegar a codearse con los que no son de su clase? El fútbol permite salir del gueto, del barrio marginal, de

la pobreza incluso, y trepar en la escala social, en un mundo cada vez más dividido entre los que tienen y los que no llegan nunca. El fútbol es la llave de acceso al progreso, la superación, el dinero, el éxito, la fama, el reconocimiento... Pero conviene tener en cuenta que las prisas nunca llevan a una orilla tranquila. La apremiante necesidad del éxito inmediato que genera la sociedad histórica puede hacer perder de vista en el joven jugador cuál es su verdadera meta: mejorar en el día a día, en el entrenamiento físico y en el aprendizaje de los fundamentos, en el espíritu colectivo y en el amor por el deporte, únicos pilares sólidos donde apoyará su posible -que no probable- logro futuro. Porque la etapa formativa es cada vez más corta y, por tanto, incompleta. Los futbolistas adolescentes van ganando paulatinamente lugares de protagonismo en las plantillas profesionales, a menudo sin caer en la cuenta (ni ellos ni su entorno familiar) que en el camino se dejan la alegría por el juego, para cambiarla por la angustia y la falta de ilusión, primas hermanas de un sentimiento que se apodera de muchos jugadores cuando llegan a donde siempre habían soñado: el miedo, al fracaso pero también al éxito, aunque este último supuesto parezca paradójico.

Es tarea del maestro hacer que el niño y el joven futbolista disfrute de un juego alegre cuando le toca, que asuma las responsabilidades propias de cada momento y adaptadas a cada individuo, porque no hay un patrón válido para todos. Sólo así el fútbol cumplirá su cometido y será, como se espera en el mejor de los casos, primero juego, luego deporte y al final, profesión. ■

Revisiones médicas

Definición de revisión médica: Reconocimiento médico que se realiza a un jugador al ser fichado con el objetivo de buscar posibles lesiones o problemas físicos o condiciones para que se produzcan en el futuro.

¿Las revisiones médicas se deben tener más en cuenta después de ver cosas como el suceso de Antonio Puerta? Cada vez que pasa un episodio de este tipo se produce una alarma social. El problema es la detección, que es bastante complicada. A veces las cardiopatías no dan la cara. Hay que decir que siempre que se hace deporte se corre un pequeño riesgo y los deportistas, aunque lo hagan como recreo, se tienen que dar cuenta de ello. El corazón es un músculo y como tal, cuando lo entrenas, lo tienes que adaptar al esfuerzo. Nunca sabrás lo preparado que tienes el corazón hasta que no lo sometas a una carga de trabajo extra. La Federació Catalana de Futbol ha decidido, a partir del 1 de noviembre, ponerse dura a la hora de comprobar los

Certificados de Aptitud Deportiva, es decir, las revisiones médicas de todos los jugadores que están bajo su tutela: nuestros jugadores la cumplen, sin la menor duda, estando a la altura de los mejores clubs.

En nuestras instalaciones se realizan desde hace muchos años y de forma anual los reconocimientos médico-deportivos a todos los jugadores de todas las categorías, en el que se incluyen:

- Recogida de datos para filiación y elaboración de su ficha personal.
- Elaboración de la historia médica mediante la recogida de antecedentes familiares, personales, intervenciones quirúrgicas, historial alérgico y posibles medicaciones.
- Exploración física: auscultación cardiopulmonar, revisión otorrinolaringológica, revisión traumatológica de columna vertebral y extremidades con especial incidencia en zonas articulares y podoscopia.
- Toma de datos antropométricos: recogida de peso, talla, envergadura, diferentes pliegues cutáneos, perímetros musculares y diámetros óseos.

■ Determinación de la composición corporal: índice de masa corporal. Peso graso, óseo, muscular y residual, tanto en valores absolutos como relativos.

■ Estudio de la estructura morfológica del deportista y su representación gráfica.

■ Realización de espirometría: valoración de capacidad pulmonar y valoración de las posibles alteraciones, si fuese necesario. Realización de electrocardiograma en reposo con valoración de las posibles alteraciones. Análisis de glucemia.

En categorías superiores, la realización de pruebas de esfuerzo con monitorización cardíaca y tensión arterial en diferentes aparatos de esfuerzo con consumo indirecto de oxígeno, tales como: bicicleta ergométrica (la más habitual) o bien sobre tapiz rodante.

Uno de nuestros próximos objetivos es realizar un seguimiento en la evolución del crecimiento, mejorar el rendimiento, adelantarnos a las posibles lesiones y analizar globalmente a un jugador en su periodo de formación como futbolista. ■

Agrupació de veterans

L'Agrupació de veterans vertebrava les activitats dels ex jugadors afiliats organitzant diferents activitats de companyonia relacionades amb el món del futbol que alhora, fomenten les relacions amb altres entitats.

Imatges del partit enfront els veterans del FC Barcelona.

Eterna rivalitat

L'Agrupació de Veterans segueix fideda en la seva tasca d'incorporar nous membres i promoure activitats per compartir el temps de lleure dels seus afiliats. Entre aquestes activitats hi ha els entrenaments setmanals, dimecres a migdia i algun dissabte al matí. Aquests entrenaments serveixen també per preparar els partits que, de tant en tant, l'Agrupació organitza, com que el van disputar contra un dels equips de veterans que té el FC Barcelona.

El partit es va jugar al nostre camp i, com tots els duels contra el Barça, va ser intens, dur i amb gols. Aquest cop no vam guanyar. El bon joc el va posar la Damm però el bon desplegament tàctic de la defensa blau-grana i la mala sort -els 'nostres' van fallar un penal- van evitar que la victòria caigués del cantó cerveser.

La directiva de l'Agrupació segueix treballant per presentar noves propostes. ■

Sopar de Nadal

El passat 11 de desembre es va celebrar el tradicional sopar de Nadal de l'Agrupació de Veterans. L'acte, presidit per Ramon Agenjo, Josep Barcons, i per Àngel Ruiz, va comptar amb la presència de quaranta-cinc dels seus membres. El sopar es va celebrar a Nou Barris. Entre els socis presents al sopar va destacar la presència de Paco Herrera, recent arribat del Brasil i de Jordi García que, tot i residir a Galícia, va compatibilitzar la seva agenda personal i professional per poder assistir al sopar.

qui és qui: **Juan José Patiño**

“Equipem els jugadors de cap a peus”

EL SEU COMPROMÍS AMB EL CLUB ÉS INQÜESTIONABLE I LA SEVA FEINA IMPRESCINDIBLE. NO TÉ UNA VIDA FÀCIL I QUAN PARLA DE L'ENTITAT S'EMOCIONA, CONSIDERA LA DAMM COM A PART DE LA SEVA FAMÍLIA I TREBALLA INCANSABLEMENT PERQUÈ TOT EL MATERIAL SEMPRE ESTIGUI A PUNT.

Com comença la teva relació amb el CF Damm?

A la temporada 98-99 i mitjançant el senyor Quino, que aleshores formava part de l'entitat. Jo era àrbitre i després de deu anys arbitrant vaig decidir entrar a formar part de la millor escola de futbol de país.

I quina va ser la teva primera tasca?

Vaig començar de delegat i ho vaig ser durant molts anys. Ara, i des de fa tres anys, sóc l'encarregat del material.

Per què es va produir el canvi?

Per un problema mèdic de Fortunato Jumilla. El senyor Jumilla va ser l'encarregat de la roba i del material durant molt de temps i degut a una contingència mèdica es va tenir que apartar una mica de la feina diària i el 'Presi' va confiar en mi per substituir-lo.

En què consisteix la teva feina exactament?

Bàsicament en tenir tota la roba a punt pels partits i repartir tota la indumentària que el club dona als jugadors, tant la dels entrenaments com la de passeig.

Creus que els jugadors van ben vestits?

Si, però sempre es pot millorar. El club proporciona tot el necessari per jugar a futbol a tots els jugadors que entren nous: dues samarretes d'entrenament, dos pantalons i tres parells de mitjons, una bossa, un jersei i uns pantalons de passeig, unes sabatilles esportives, dues dessuadores, un xandall i un abric impermeable. I cada any es renova l'equipació imprescindible. El club procura cobrir les necessitats dels jugadors sense que això suposi cap despesa per a les famílies. El CF Damm fa un esforç molt gran perquè tots els nois facin goig.

Què esperes del futur?

Espai, molt d'espai i sobretot... el nou camp! El futur del club va lligat inexorablement a la construcció del nou camp. En aquest club tot és gairebé perfecte però hem de millorar en les instal·lacions perquè ens hem quedat enrera. A més, és imprescindible el compromís de tots els membres del club envers l'entitat. Després de tots aquests anys considero la Damm com casa meua i m'estimo molt el club. ■

**Juan José Patiño
Torres**
Barcelona, 1965

Encarregat de
material

Fa gairebé deu anys
que forma part del club
i des de fa tres es deixa
la pell perquè la roba
estigui sempre a punt.